

การศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลพะระยะ อำเภอพะระยะ จังหวัดสระแก้ว

สุรีกรณ์ เย็นสม^{1*} กีรฉัตร วันช่วย²

^{1*}นักศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี

²อาจารย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี

* Corresponding author E-mail address: sureeporn.yen@vru.ac.th

Received: 2 Feb. 2024

Revised: 11 Mar. 2024

Accepted: 2 Apr. 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย จังหวัดสระบุรี 2) ศึกษาปัญหาและแนวทาง ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสระบุรี 3) ศึกษาวิธีการและหาแนวทางในการพัฒนาในการจัดเก็บภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง ในเขตตำบลพะเพย จังหวัดสระบุรี วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการเก็บรวบรวมเชิงคุณภาพแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย โดยแบ่งเป็น การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก โดยสัมภาษณ์นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย 2) ศึกษาขั้นตอน รูปแบบ กระบวนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกกับนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย 3) ศึกษา ขั้นตอนกระบวนการ วิธีการดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม กับผู้อำนวยการกองคลัง และพนักงานในกองคลังองค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย พนักงานทั่วไปขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการรวบรวมข้อมูลคือ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย ประชาชนส่วนมาก ทำเกษตรกรรม ทำนา ทำไร่ อย่างไรก็ตามการที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการจัดเก็บภาษี เนื่องจากมีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและจัดลำดับความสำคัญได้ตามลำดับขั้นตอน รวมทั้งมีการให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง 2) ปัญหาและแนวทาง ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย 3) วิธีการและหาแนวทางในการพัฒนาโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พัฒนาระบบในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมีรูปแบบการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงาน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง, องค์การบริหารส่วนตำบล

**A study of the administration of land and building tax collection of the
 Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization,
 Ta Phraya District, Sa Kaeo Province.**

Sureeporn yensom^{1*}, keerachutr wunchoay²

¹Student, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage, Pathum Thani

²Lecturer, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage, Pathum Thani

* Corresponding author E-mail address: sureeporn.yen@vru.ac.th

Received: 2 Feb. 2024

Revised: 11 Mar. 2024

Accepted: 2 Apr. 2024

Abstract

This research article aimed to study: 1) General information on land and building taxes of Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization, Ta Phraya District, Sa Kaeo Province 2) Problems in collecting land and building taxes of the Subdistrict Administrative Organization Sa Kaeo Province 3) Methods for developing land and building tax collection in Ta Phraya Subdistrict, Sa Kaeo Province. The research method is qualitative research which is divided into 3 steps : 1) Study general information on land and building tax collection of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization divided into in-depth interviews by interviewing the president of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization 2) Study the steps, formats, and processes for collecting land and building taxes of Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization by conducting an in-depth interview with the president of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization 3) Educate process, steps and methods for collecting land and building taxes of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization by group discussion interviews with the Director of the Treasury Department and 4 employees in the Treasury Department of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization. Moreover, general employees of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization. The instrument used in collecting data was in-depth interview and group discussion. The research results found that 1) General information on land and building tax collection of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization, which has a large area, most people work in agriculture and farming. However, a large area is not an obstacle to collecting taxes because it can be managed efficiently, and priorities can be arranged in order of steps, the government provides knowledge for the people in the area thoroughly 3) Methods and guidelines developed by the Department of Local Administration for a system of operations to be a tool for collecting land and building taxes using a pattern of technology to be benefit work.

Keywords: Management, Land and Building Taxes, Sub district Administrative Organization

บทนำ

ประเทศไทย ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ประกาศอมาในระยะเวลารายนาน โดยให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ มีรัฐบัญญัติบุคคล เป็นผู้รับผิดชอบจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณต้นทุนในการพัฒนาท้องถิ่นโดยการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาโครงสร้างภาษีของประเทศไทยเนื่องจากภาษีที่ดินทรัพย์สินเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐ ทั้งในระดับประเทศและระดับองค์กร

ปกครองส่วนห้องถังถังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการกำหนดทิศทางการพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังนั้นเมื่อรัฐได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 โดยได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 และพระราชบัญญัติกำหนดตราคากาลังที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2529 มาให้เป็นไปตามสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน ระบบภาษีทรัพย์สินย่อมต้องมีผลกระทบทางเศรษฐกิจในครัวเรือนโดยรวมทางภาระภาษีของประชาชน ผู้ถือครองที่ดิน ที่จะต้องเสียภาษีที่ดินรัฐโดยตรงประกอบกับลักษณะของการจัดเก็บภาษีมีฐานการจัดเก็บที่กว้างขึ้นตลอดจน สาระสำคัญของ พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพ.ศ.2562 เพื่อให้เกิดความทันสมัย ตามสถานการณ์ในปัจจุบัน (พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508) [อำนวย สังขวย. (2564)]

การจัดเก็บรายได้จากการที่องค์กรปกครองส่วนห้องถังต้องจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย เป็นรายได้หลักที่เรียกเก็บจากประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งมีความสำคัญในการในการนำไปพัฒนาการจัดบริการสาธารณูปโภค เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ แต่ในปัจจุบันห้องถังถังเป็นประับปัญหาการจัดเก็บรายได้ยังไม่เพียงพอสำหรับห้องถังถังที่จะนำไปใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ จะเห็นได้จากรัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณแก่ห้องถังในรูปของเงินอุดหนุนมาโดยตลอด และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งปัญหาของการจัดเก็บรายได้ห้องถังคือ ปัญหาที่เกิดจากกฎหมาย และปัญหาที่เกิดจากประเพณีในภาระภาษีที่ดิน นอกเหนือจากนั้นประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ภาษี ไม่เข้าใจขั้นตอน ไม่ให้ความร่วมมือในการเสียภาษี ไม่เห็นถึงประโยชน์ในการนำเงินเสียภาษีไปพัฒนาห้องถังยังไปกว่านั้นวิธีการจัดเก็บภาษีของห้องถังยังไม่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดเก็บได้อย่างครบถ้วนทั่วถึง บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอน วิธีการจัดเก็บภาษีตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ทำให้จัดเก็บภาษียังไม่ถูกต้อง [กิตตินันท์ กระจั่งพันธุ์. (2565)]

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนำมายังบังคับจริงใน พ.ศ.2563 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีภายใน 31 สิงหาคม 2563 ต่อมาองค์กรปกครองห้องถัง ได้ขยายเวลาออกใบอนุสิ่งสื้นเดือนตุลาคม พ.ศ. 2563 เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมาย ในปีแรกยังคงมีปัญหาการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี การถือครองที่ดินในปัจจุบันมีการจดทะเบียนที่คุณส่วนน้อยโดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างแท้จริง แต่หากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแล้ว อาจช่วยเพิ่มความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของคนในสังคม ลดปัญหาการเก็บกำไร หรือการจะจัดตัวของการถือครองที่ดินในประเทศไทย อีกทั้ง การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่แบบเดิมซึ่งองค์กรปกครองส่วนห้องถัง หลายแห่ง จัดเก็บภาษีได้น้อยแต่หากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับองค์กรปกครองส่วนห้องถัง ห้องถัง เพื่อให้ห้องถังสามารถที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนหรือเงินอื่นที่รัฐบาลกลาง จัดสรรให้ หรือพึ่งพาห้องถังอันจะทำให้องค์กรปกครองส่วนห้องถังถังมีอิสระให้การบริหารกิจการของตนมากขึ้น ช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาได้ [ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. (2563)]

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลพัฒนา โดยผู้วิจัยได้พิจารณาถึงประเด็นปัญหาของข้อมูลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์กรบริหารส่วนตำบลพัฒนาว่ามีขั้นตอนอย่างไร สามารถปรับตัวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จะบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2562 ได้หรือไม่ ตลอดจนกระบวนการจัดเก็บภาษี มาตรการส่งเสริมการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้มีประสิทธิภาพมีกระบวนการอย่างไรให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนา เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ไปพัฒนาและต่อยอดรูปแบบการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการจัดเก็บภาษีสำหรับห้องถังของประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน

การบทหน่วยรัฐกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลพะเพย นั้นมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการ้นค้นดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ ภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ผู้มีหน้าที่เสีย คือ บุคคลธรรมดายหรือนิติบุคคล ที่เป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ณ วันที่ 1 มกราคมของทุกปี โดยพนักงานสำรวจจะดำเนินการสำรวจและทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พร้อมทั้งแจ้งบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้กับผู้เสียภาษี เพื่อให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สิน หากไม่ถูกต้องให้ผู้เสียภาษีมาเขียนคำร้องเพื่อทำการคัดค้าน และเมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะใช้ราคาระบุนทรัพย์จากการรณรงค์ในการคำนวณฐานภาษี และนำไปคำนวณภาษี ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในกฎหมายแรงและแจ้งการประเมินภาษี ไปยังผู้เสียภาษี เพื่อนำเงินมาชำระภาษี ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ความหมายของภาษี

รุ่งนรา สันติธรรม (2561) ได้บิณความหมายของภาษีอากรไว้ว่า ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บโดยวิธีการออกกฎหมาย เพื่อเป็นการเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน หรือทรัพยากรต่างๆ จากภาคประชาชนไปสู่ภาครัฐบาล โดยนำไปใช้ในการบริหารประเทศ อีกทั้งเป็นการกระจายรายได้เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

ชัยรัตน์ เอี่ยมกุลวัฒน์ (2558 อ้างถึงใน กรมธนารักษ์ ชุนรัตเวก, 2561) ได้ให้ความหมายของภาษีอากร คือ ทรัพยากรที่รัฐเรียกเก็บจากภาคเอกชน เพื่อใช้จ่ายในการพัฒนาหรือบริการประเทศตามวัตถุประสงค์ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยประชาชนไม่จำเป็นต้องได้ประโยชน์จากการเสียภาษีตามจำนวนที่จ่ายไป ซึ่งประเภทของภาษีแบ่งออกเป็น ภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม ซึ่งในทางกฎหมายที่รัฐใช้ในการเรียกเก็บ คือ ประมาณรัษฎากร

บริบทของปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บและแนวทางการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ณิชา จันทร์ลักษณ์ (2561) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เทศบาลเมืองพิชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการยื่นไม่ยุ่งยากไม่ซับซ้อน เท็นได้ว่าเทศบาลเมืองพิชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง สามารถจัดเก็บภาษีได้ย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ผู้ม้าชาระภาษีให้ความร่วมมือในการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินเพิ่มมากขึ้น

น้ำดึง บุญขาว (2562) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยด้านการเอกสารการยื่นแบบภาษี เนื่องจากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นภาษีตัวใหม่ ฐานข้อมูลในระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินที่มีอยู่ยังไม่ครบถ้วน มีการเปลี่ยนแปลงของที่ดินเจ้าของทรัพย์ ซึ่งต้องมีการขอข้อมูลจากการที่ดิน เพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ส่งผลให้เอกสารการประเมินที่ส่งให้ประชาชนไม่ถูกต้อง ถูกตีกลับ และมีการแก้ไขข้อมูลตอนชำระเงินจึงทำให้เกิดความล่าช้าในการบริการชำระภาษี

เชาวินทร์ กองพา (2560) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กรบริหาร ส่วนตำบล ทุ่งขวาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจาก การดำเนินการประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยทั่วถึงและ ครอบคลุม และยังไม่ชัดเจนบางส่วนสืบที่ใช้เผยแพร่ ไม่ดึงดูดความสนใจขาดความเข้มงวดและงบประมาณที่ สนับสนุนไม่เพียงพอ

การดำเนินการจัดเก็บภาษีด้านข้อมูลตอนชำระเงินจึงทำให้เกิดความล่าช้าในการบริการชำระภาษี

สุชน จิตธรรมรงค์ (2561) ศึกษา เรื่องปัญหาการจัดเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พบว่าในการจัดเก็บภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 กฎหมายแรง ประกาศกระทรวง หนังสือสั่งการต่างๆ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีการใช้บังคับเพื่อจัดเก็บภาษีป้ายอย่างแท้จริง ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บางองค์กรไม่รู้สึกอำนวยหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เท่าที่ควร ทำให้การบังคับใช้กฎหมายในการจัดเก็บภาษีป้าย ไม่มีความแน่นอนชัดเจน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้

สุพัฒน์จิต ลาดบัวขาว (2563) สารสารวัชศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563) เรื่อง การคลังท้องถิ่น สภาพปัจจุบัน และแนวทางแก้ไข พบว่า การดำเนินการ ตามกฎหมายกำหนด แม้ว่าการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีการดำเนินการตามข้อกฎหมายบังคับแล้วนั้นและยังมีการกำหนดบทลงโทษ ไว้ด้วยแต่ในการดำเนินการพบว่า ข้อกฎหมายไม่มีความชัดเจนในทางดำเนินการจัดเก็บภาษีอย่างครอบคลุมและมีการตีความได้หลากหลาย ทำให้เจ้าหน้าที่ และประชาชนเกิดความไม่แน่ใจและผู้นำท้องถิ่นเลือกที่จะไม่บังคับใช้ มาตรการดังกล่าว เนื่องจากกระทบ ต่อฐานะเสียง ดังนั้น ควรปรับปรุงระเบียบกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ให้เอื้อต่อการบังคับใช้กฎหมายให้ผู้ไม่มาชำระภาษีตามหน้าที่ของตน

การดำเนินการจัดเก็บภาษีด้านการพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยี

น้ำดื่ง บุญชา (2562) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเมือง ฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบร้า ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลเมือง ฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา การดำเนินการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยทั่วถึง และครอบคลุม ป้ายประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ ความชัดเจนบางส่วน สื่อที่ใช้เผยแพร่ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้ต้องชำระภาษี และงบประมาณไม่เพียงพอ ขาดช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัยและทั่วถึงเป็นอันดับแรก เนื่องจากไม่ได้สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารจริงทำให้ขาดการสื่อสารที่ดีทำให้ประชาชนไม่ทราบกำหนดเวลาในการชำระภาษี ทำให้เสียค่าปรับ บางครั้งไม่ทราบว่าต้องชำระภาษี ทำให้จัดเก็บภาษีดันน้อยลง

ปริญัตร ภูต้องลุม (2560) ศึกษาเรื่อง เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของ องค์การบริหารส่วน ตำบลคลองจາม อำเภอทางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบร้า การติดตั้งป้าย วิทยุกระจายเสียง วารสาร อินเตอร์เน็ต เอกสารคู่มือ หรือแผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้อย่าง ทั่วถึง มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอน วิธีการ เสียภาษีแต่ละประเภทอย่างชัดเจน และมีการประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนทราบระยะเวลาและกำหนดในการชำระภาษีอย่างทั่วถึง ปัจจุบันนี้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้จัดทำระบบการใช้จ่ายระบบบัญชีการทางเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) มาใช้เพื่อการจัดทำ/ปรับปรุงระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ด้านแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (MapDesign Manager System) และ (LTAX LTAX-GIS) เทคโนโลยีสารสนเทศทางแผนที่ GIS จึงสามารถช่วยในการบริหารข้อมูลเชิงพื้นที่ ในด้านการเก็บภาษีฯ พร้อมทั้งนำข้อมูลมาใช้ร่วมกับการตัดสินใจในด้านอื่นได้เป็นอย่างดี ในการร่วมพัฒนาของระบบแผนที่ภาษีนี้ จะนำไปสู่ข้อมูลสารสนเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น การให้บริการและการงานพัฒนาของท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองจາม อำเภอทางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

สรุปได้ว่า ภาษีอากร เป็นสิ่งที่รัฐบังคับเก็บจากประชาชนโดยใช้อำนาจของกฎหมายภาษีในการจัดเก็บภาษีจากประชาชนซึ่งประชาชน ผู้ที่เสียภาษีตามที่กฎหมายได้มีการกำหนดไว้ทั้งในเรื่องเวลาและสถานที่ในการชำระภาษีให้กับรัฐบาลตามที่รัฐได้กำหนดไว้ และผู้ที่เสียภาษีไม่สามารถเรียกคืนค่าภาษีที่มีการชำระแล้วคืนได้จากซึ่งผู้เสียภาษีสามารถได้รับประโยชน์ส่วนรวมจากการที่รัฐบาลจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน โดยเฉพาะรัฐบาลเก็บภาษีมากกเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศสร้างความเป็นสุขให้กับประชาชนรวมทั้งการบริการทางด้านสาธารณสุขต่างๆ ส่วนทางด้านของรัฐบาลท้องถิ่นนั้นมีมีการจัดเก็บภาษีภายในท้องถิ่นแล้วก็สามารถนำเงินมาพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในชุมชนในด้านต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีประเภทต่างๆ เพื่อให้บริการข้อมูลสำหรับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ พร้อมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่สนับสนุน ในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินและจัดเก็บรายได้ เพื่อพัฒนาคุณภาพ ความเป็นมืออาชีพ ยกระดับมาตรฐานหน่วยงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การบูรณาช้อมูลของหน่วยงานใช้ในการวางแผนพัฒนาของประเทศได้

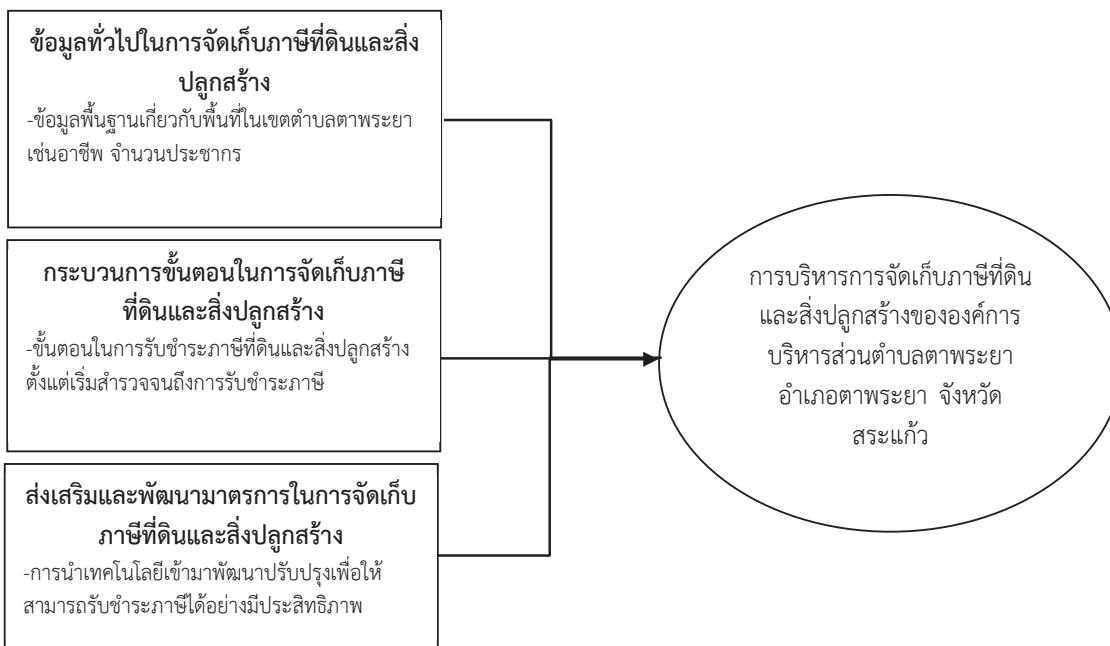
วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลทางตลาด จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. เพื่อศึกษากระบวนการขั้นตอน ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ จังหวัดยะลา

3. เพื่อส่งเสริมพัฒนามาตรการในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ จังหวัดยะลา

กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ เป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน

2. ศึกษากระบวนการขั้นตอน ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน

3. ศึกษาส่งเสริมพัฒนามาตรการในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้อำนวยการองค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ จำนวน 1 คน และพนักงานในองค์คัล จำนวน 4 คน และพนักงานทั่วไป จำนวน 7 คน

กระบวนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ แบบเจาะลึก จากการศึกษาพบว่าภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ผู้มีหน้าที่คือ ผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้น เช่น เป็นเจ้าของตึก อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ ซึ่งใช้สำหรับผลประโยชน์ที่เป็นสถานประกอบการต่างๆ เช่น ให้เช่าหรือให้ผู้อยู่อาศัยอยู่ ในลักษณะนี้จะต้องเสียภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลตากะยะ ส่วนทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ 1. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่ให้เช่า เช่น ห้องแควร ตึกแควรอาคารพาณิชย์ รีสอร์ฟ ที่พัก 2. ผู้ที่ทำการค้าและเก็บสินค้า เช่นร้านขายของชำ ร้านค้าทั่วไป 3. กิจการที่เป็นประเภทอุตสาหกรรมหรือโรงงานขนาดใหญ่ เช่น โรงงานผลิตแป้งมัน

สำປะหลัง لانรับซื้อพืชผลทางการเกษตร โรงงานผลิตน้ำมัน 4. การใช้ท่อสู่อุ่นให้ผู้คนที่รู้จักอุ่นอยู่ [องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา.2566]

มาตรการการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากการศึกษาพบว่ามีการจัดทำโครงการเพื่อสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้ประกอบการมาทำการช่างภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด ประกอบด้วย 1. โครงการรับชำระภาษีนักสถานที่ 2. โครงการลงพื้นที่เพื่อสำรวจภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง 3. โครงการบริการการรับชำระภาษีนอกเวลาทำการ 4. การให้บริการรับชำระภาษีผ่านแบบฟอร์มธนาคาร โดยมีการลงพื้นที่เพื่อให้บริการประชาชนและการประชาสัมพันธ์หลายช่องทาง ได้แก่ เว็บไซต์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา การประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง Facebook Line และจดหมายแจ้งผู้เสียภาษีโดยตรง

เมื่อได้ดำเนินการสัมภาษณ์จากประเด็นสำคัญทั้ง 3 ขั้นตอนข้างต้น ประกอบด้วย ศึกษาข้อมูลที่นำไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จำนวน 1 คน ศึกษาปัญหาและแนวทาง ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จำนวน 1 คน ศึกษาวิธีการและแนวทางในการพัฒนาในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group discussion) กับผู้อำนวยการกองคลัง จำนวน 1 คน และพนักงานในกองคลัง จำนวน 4 คน และพนักงานทั่วไป จำนวน 7 คน รวมทั้งหมด จำนวน 13 คน ผู้วิจัยจัดทำการรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล (Content Analysis) ผ่านการบรรยายสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในลำดับถัดไป

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา

หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of analysis) คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

1. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา	จำนวน 1 คน
2. ผู้อำนวยการกองคลังองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา	จำนวน 1 คน
3. พนักงานในกองคลังและพนักงานทั่วไป	จำนวน 11 คน

ผลการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลที่นำไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จำนวน 1 คน พบร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา มีพื้นที่ 190.30 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 86,875 ไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอตาพระยา 7 กิโลเมตร มีเขตการปกครองทั้งหมด 17 หมู่บ้าน ประชากรทั้งสิ้น 12,714 คน ตั้งนั้นประชากรส่วนใหญ่ อาศัยหลักการพึ่งพาตัวเองเป็นหลัก โดยเห็นได้จากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่มีจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่ปลูกข้าว และมันสำปะหลัง และมีแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม ลานรับซื้อข้าวสำปะหลัง ลานรับซื้อข้าว ร้านขาย ของชำ ที่พัก รีสอร์ฟ โรงแรม รีสอร์ฟ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการมีพื้นที่ขนาดกว้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เนื่องจากมีการบริหารที่จัดลำดับความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเสมอภาคเป็นธรรมกับประชาชน ซึ่งรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ได้จากการเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ในส่วนหนึ่ง และดำเนินการจัดเก็บรายได้เองส่วนหนึ่ง รายได้ที่จัดเก็บเองคือภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีป้าย ค่าและธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆ [องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา.2566]

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสถานประกอบการ (แห่ง)

ประเภทสถานประกอบการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
โรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลัง	1	1.33
ล้านรับซื้อมันสำปะหลัง และข้าว	12	16.00
ร้านขายของชำ	48	64.0
โรงสี	3	4.00
โรงซ่อมรถ	5	6.67
ที่พัก รีสอร์ท	6	8.00

ที่มา องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา [องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา.2566]

จากตารางที่ 1 พบว่าข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยานั้น โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารแบบเจาะลึก จะมีผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยเป็นสถานประกอบการ 6 ประเภท โดยบุคคล ที่มีหน้าที่เสียภาษีได้แก่บุคคลธรรมด้า หรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือ สิ่งปลูกสร้างหรือเป็นผู้ครอบครองหรือ ทำประโยชน์ในที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ซึ่งจะเห็นได้ว่าประชาชน ในพื้นที่ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ การรับซื้อพืชผลทางการเกษตร ร้านขายของชำ ห้องพัก รีสอร์ท สถานที่เสริมความงาม โรงสี โรงซ่อมรถ จึงทำให้รายได้จากการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างส่วนใหญ่มาจากการประกอบอาชีพ เกษตรกรรม จึงทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการจัดเก็บรายได้ที่ส่วนใหญ่มาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของ องค์การ บริหารส่วนตำบลตาพระยา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังมีช่องโหว่ทางด้าน จำนวนและขนาด โรงเรือน การที่มีจำนวนร้านค้าน้อยอาจไม่ส่งผลกระทบให้เกิดรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพ แต่อาจจะกลายเป็นผลกระทบทางอ้อมที่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ตารางที่ 2 แสดงผลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

หน่วย:บาท

รายการ	ประจำปี 2564		ประจำปี 2565		ประจำปี 2566	
	ประมาณการ รายรับ	รายรับจริง	ประมาณการ รายรับ	รายรับจริง	ประมาณการ รายรับ	รายรับจริง
ภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง	339,587	81,638.03	43,000	590,165.51	300,000	685,759.30

ที่มา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการ สัมภาษณ์ผู้อำนวยการกองคลัง ประจำปี 2564 ประมาณการรายรับมีจำนวนมากกว่ายอดรับจริง เนื่องจากในการจัดเก็บภาษี ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ปี พ.ศ. 2564 จะคำนวณลดภาษี ตามพระราชบัญญัติการลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง บางประเภท (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 มาตรา 3 คือ ลดจำนวนภาษีในอัตราร้อยละ 90 ของจำนวนภาษีที่คำนวณ ได้ตามมาตรา 42 หรือ มาตรา 95 เนื่องจากสถานการณ์ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ประมาณการรายรับ ได้ลดลงมา แต่เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ตามมาตรา ๔๗ เพื่อเป็นการบรรเทาการชำระภาษี ในสามปีแรกของการ จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ผู้เสียภาษีได้รับการประเมินภาษี ในจำนวนที่สูงกว่าจำนวนภาษีจริงเรื่องและที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่ ที่ต้องเสียหรือพึงชำระในปีก่อนที่การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีตามจำนวนที่ต้องเสียหรือพึงชำระในปีก่อน เหลือจำนวนภาษีเท่าใด ให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีปีที่สาม ร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนภาษีที่เหลือ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 รายรับจริงมีจำนวนสูง กว่าประมาณการรายรับ เนื่องจากมีพระราชบัญญัติการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566

กำหนดให้คัดภาระในเพียงแค่ในอัตรา้อยละสิบห้าของจำนวนภาระที่คำนวนได้ โดยที่เป็นการสมควรลดภาระที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างบางประเภท เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพแวดล้อมท้องที่

ตารางที่ 3 แสดงสถานะทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลตามราย

หน่วย: บาท

ปีงบประมาณ	รายรับที่จัดเก็บเอง	รายรับที่รัฐจัดสรรให้	เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	รายรับรวม
2564	225,673.50	31,402,771.45	43,281,260.96	74,909,705.91
2565	829,285.81	33,342,092.73	42,759,414.00	76,930,792.54
2566	825,803.00	34,003,917.24	44,479,518.00	79,309,238.24

ที่มา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

จากตารางที่ 3 พบว่า จะเห็นได้ว่ารายได้ที่ได้จากการจัดเก็บเองนั้น มีความไม่แน่นอนในแต่ละปีจะมีรายได้จากการจัดเก็บภาระไม่สม่ำเสมอ ทำให้ไม่เพียงพอในการบริหารจัดการด้านต่างๆ โดยอาจมีปัญหาในการจัดเก็บภาระบางประการที่ทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาระไม่เพียงพอในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตามราย เช่น มีการลดบรรเทาภาระในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 เนื่องจากสถานการณ์ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยรัฐบาลประกาศบรรเทาภาระ 90% ทำให้เกิดรายได้จากการเก็บภาระเพียง 10% ระยะเวลาในการรับชำระภาระน้อยเกินไป ทำให้ประชาชนไม่สามารถชำระภาระในกำหนด เจ้าหน้าที่ทำการประชาสัมพันธ์ไม่ทัวถึงขั้นการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ ปัญหาบุคลากรทางการจัดเก็บภาระและการสำรวจข้อมูลไม่เพียงพอ และอาจพบว่าปัญหาด้านประชาชนนู้้เสียภาระ ในกรณีของประชาชนและ ผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ที่สูงเกินไปจึงไม่สร้างแรงจูงใจให้ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาระตามรอบปีของภาระ ที่ต้องชำระและนำไปสู่การเสียภาระในที่สุด ประชาชนและผู้ประกอบการขาดจิตสำนึกในการเสียภาระ มีความพยายามในการกระทำการทุกวิถีทาง โดยเฉพาะการกระทำการผ่านฝ่ายการเมือง ซึ่งเสียงจากเพร่วนนักการเมือง ท้องถิ่นกลัวจะถูกกระทำต่อฐานเสียงของตน ประชาชนพยายามหาช่องโหวของกฎหมายเพื่อเลี่ยงการจ่ายภาระให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เห็นควรดำเนินการเพิ่มสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดหาเงื่อนไขรายได้รวมเพื่อให้ลดสัดส่วนการพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านความเป็นอิสระทางการคลัง เนื่องจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ส่วนใหญ่จะกำหนดด้วยประสังค์การใช้จ่ายเงิน ทั้งนี้ หน่วยงานที่กำกับ ควบคุม ดูแลการจัดหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น กระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) สำนักงานคณะกรรมการประจำอำเภอให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น เร่งดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างและอัตราการจัดเก็บรายได้ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพภาระในปัจจุบัน เช่น การผลักดันร่างพระราชบัญญัติภาระที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เพื่อปรับปรุงภาระที่จัดเก็บจากฐานทรัพย์สิน โดยยกเลิกพระราชบัญญัติภาระที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แต่ที่ดิน พ.ศ. 2475 พระราชบัญญัติภาระที่ดิน พ.ศ. 2508 และพระราชบัญญัติกำหนดราคากันกลางของที่ดินสำหรับประเมินภาระบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2529 เป็นต้น

การพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจ ในการจัดเก็บรายได้ ตามพระราชบัญญัติภาระที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการรับ ชำระภาระ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยมีหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตามราย นำข้อมูลที่ใช้ในการจัดเก็บภาระที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานที่ดินหรือสำนักงานที่ดินสาขาสาระแก้ว และข้อมูลที่ผู้เสียภาระแจ้งเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ในปัจจุบัน ฯ มาใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการจัดเก็บภาระ ตรวจสอบเพิ่มเติมว่าฐานข้อมูลตามข้อ 1 มีรายละเอียดถูกต้อง ครบถ้วน เพียงพอในการจัดเก็บภาระหรือไม่ หากข้อมูลมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนเพียงพอให้เตรียมดำเนินการสำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ภายใต้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลตามราย เพิ่มเติมต่อไป ผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน และพนักงานเก็บภาระพร้อมทั้งออกบัตรประจำ พนักงานสำรวจพนักงานสำรวจสาธารณะ สำรวจข้อมูลรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง องค์การบริหารส่วนตำบลตามราย จัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและบัญชีรายการห้องชุด (ก.ด.ส.3 และ ก.ด.ส.4) โดยปิดประกาศไว้ที่ ณ ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้ประชาชนตรวจสอบเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน และจัดส่งข้อมูลรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของผู้เสียภาษีแต่ละราย ทราบโดยตรง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ปัจจุบัน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีการนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (LTAX GIS) และโปรแกรมແນทีภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) รวมกับบริหารงานด้านการเงินและบัญชีขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (E-LAAS) โปรแกรมແນทีภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) ช่วยให้ระบบการจัดเก็บภาษีและเพิ่มรายได้ให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนหรือเงินอื่นที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้ หรือพึ่งพาให้น้อยลงอันจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระให้การบริหารกิจการของตนมากขึ้น ช่วยให้องค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย สามารถพึงพาตนเองได้มากขึ้น ช่วยลดปัญหาที่สะสมจากอดีตในการสืบค้นข้อมูลของเจ้าของทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน ช่วยให้การบริหารงานคลังขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย มีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากการเดินทางไปจัดเก็บภาษีที่ต้องเดินทางไกล ให้การบริหารกิจการของตนมากขึ้น ช่วยให้องค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนหรือเงินอื่นที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้ หรือพึ่งพาให้น้อยลงอันจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการโดยเฉพาะ ระบบการจัดเก็บรายได้ การนำส่งเงินและระบบการรายงานข้อมูล มีความถูกต้อง แม่นยำ ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเมื่อมีการปฏิบัติงานด้วยระบบมือ Manual

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถกล่าวสรุปได้ว่า กระบวนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพย มีกระบวนการที่เป็นมาตรฐานในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้ชำระบำภาษีมีส่วนร่วม และสามารถอ่อนน้อมจำกัดภาษีได้ โดยต้องดำเนินการแจ้งไปทางกองคลัง องค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพยและองค์กรบริหารส่วนตำบลพะเพยได้เป็นผู้ประกาศและประเมินทุนทรัพย์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อัตราภาษีที่จัดเก็บและรายละเอียดในการจัดเก็บภาษีในแต่ละปีนั้นจะแสดง ณ สำนักงานและสถานที่ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงผ่านเว็บไซต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามปกติแล้วราคาระบุคคลประเมินทุนทรัพย์จะเป็นราคาน้ำหนึ้นที่ต้องจ่าย จึงส่งผลให้การจัดเก็บภาษีมีขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตามกระบวนการ และทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยึดหยุ่นในการชำระภาษีให้ตรงกำหนดการชำระให้มากขึ้น เช่นการประเมินราคาน้ำหนึ้นของกรมธนารักษ์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงราคาประเมินที่ดินรอบใหม่ของจังหวัดสระบุรี

ประเภทที่ดิน	ต่ำสุด-สูงสุด บาท/ตารางวา
โฉนด	80 - 3,000 บาท
นส.3ก , นส.3	80 – 380 บาท
สปก.4-01	80 – 300 บาท
ที่ดินครอบครอง	80 – 300 บาท

ที่มา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามราคาระบุคคลประเมินทุนทรัพย์ที่กรมธนารักษ์ จัดส่งให้ ดังนั้น กรณีการประเมินภาษีที่ดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้คำนวณมูลค่าฐานภาษีตามราคาระบุคคลประเมินทุนทรัพย์ดังกล่าวแล้ว จึงเป็นการดำเนินการโดยขอบเขตด้วยกฎหมาย กรณีผู้เสียภาษีเห็นว่าราคาระบุคคลประเมินทุนทรัพย์ที่กรมธนารักษ์ จัดส่งให้นั้นสูงเกินความเป็นจริง ขอให้แนบนำผู้เสียภาษีติดต่อสำนักงานธนารักษ์พื้นที่จังหวัดนั้นๆ เพื่อดำเนินการยื่นคำร้องขอทบทวนการกำหนดราคาระบุคคลประเมินทุนทรัพย์ต่อ คณะกรรมการการประเมินราคาน้ำหนึ้นทุนทรัพย์ประจำจังหวัด ตามพระราชบัญญัติ การประเมินราคาระบุคคลประเมินทุนทรัพย์เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ.2562 ราคาระบุคคลประเมินทุนทรัพย์ที่ดินหรือราคาระบุคคลประเมินที่ดินของราชการ เป็นราคาน้ำหนึ้นที่ดินที่ได้รับการประเมินโดย กรมธนารักษ์ เพื่อรายได้จากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดจะเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ของรัฐบาลส่วนกลาง

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บุคคลธรรมดายหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของรัฐหน่วยงานจัดเก็บภาษี ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น กทม. เมืองพัทยา เทศบาล อบต. เป็นต้น ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ฐานภาษีจะใช้

บัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ซึ่งคณะกรรมการประจำจังหวัดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

อัตราภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์ เช่น เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัย หรือประโยชน์อื่น ๆ และที่ไม่ใช้ประโยชน์ เช่น ที่รกร้าง ทั้งนี้ กฎหมายฉบับใหม่จะมีมาตรการการบรรเทาการชำระภาษีสามปีแรก โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และถือเป็นราคากลางที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดราคาซื้อขายที่ดินอีกด้วย กรมธนารักษ์จะทำการประเมินราคาที่ดินใหม่ทุก ๆ 4 ปี โดยปัจจุบันราคาประเมินที่ดินที่ประกาศใช้เป็นราคาประเมินที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างในรอบบัญชี ปี 2566-2569

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถกล่าวสรุปได้ว่า มาตรการการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ตากะยะนัน ได้มีการนำข้อมูลราคากลางจากการประเมินทุนทรัพย์สิน ทั้งหมด จากกรมธนารักษ์เพื่อเป็นราคามาตรฐานทุนทรัพย์ที่ดิน หรือราคามาตรฐานที่ดินของราชการ เป็นราคากลางที่ดินที่ได้รับการประเมิน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาห้องถิน โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ของรัฐบาลส่วนกลาง ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ผู้ครอบครองหรือ ทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทุนทรัพย์สินของรัฐ หน่วยงานจัดเก็บภาษี ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิน เช่น กทม. เมืองพัทยา เทศบาล อบต. เป็นต้น ทุนทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ฐานภาษีจะใช้บัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ซึ่งคณะกรรมการประจำจังหวัดกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ อัตราภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์ เช่น เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัย หรือประโยชน์อื่น ๆ และที่ไม่ใช้ประโยชน์ เช่น ที่รกร้าง ทั้งนี้ กฎหมายฉบับใหม่จะมีมาตรการการบรรเทาการชำระภาษีสามปีแรก โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

สรุปผล

การบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลพะยะ ประชาชนส่วนใหญ่จะอาศัยการพัฒนาที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลพะยะมีการเพิ่มขึ้นของงบประมาณรายรับในทุกปี ตั้งแต่ 3 ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 ถึง พ.ศ. 2566 โดยจากการวิเคราะห์ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลพะยะนั้น ได้มีการตั้งงบประมาณรายรับของแต่ละปีที่ชัดเจนแต่มีการจัดเก็บจริงกลับสูงกว่า งบประมาณที่ตั้งไว้ ค่าปรับอัตราดอกเบี้ยทางภาษีที่ทำให้การจ่ายไม่ตรงเวลาต่างๆ และจำนวนประชาชนที่มายื่นแบบเพื่อชำระภาษีมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ในอนาคตอาจมีจำนวนผู้เสียภาษีที่เพิ่มมากขึ้น โดยมีกระบวนการที่เป็นมาตรฐานในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีการเปิดโอกาสให้ผู้ชำระภาษีสามารถผ่อนชำระภาษีได้ถึง 3 งวดจึงส่งผลให้การจัดเก็บภาษีนั้น มีขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นการบรรเทาภาระภาษีของประชาชน ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยืดหยุ่นในการชำระภาษีได้โดยตรง มีกำหนดการชำระที่ชัดเจนมากขึ้นทำให้องค์การบริหารเกิดการส่งเสริมมาตรฐานการจัดเก็บภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการบริการแก่ผู้เสียภาษี เช่นการจัดทำแผนที่ภาษีเพื่อให้ทราบถึงตำแหน่งที่ชัดเจนในการจัดเก็บภาษี และทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพถูกต้องและสามารถบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

โดยน้ำหนักที่พัฒนาขึ้นมาใช้ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับทุนทรัพย์สินต่างๆ ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิน ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ข้อมูลเกี่ยวกับป้าย ข้อมูลเกี่ยวกับใบอนุญาต ประกอบกิจการค้าและการค้าและภาระภาษีแต่ละประเภท การรับยื่นแบบชำระภาษี การประเมินภาษี และการรับชำระภาษี รวมถึงการออกแบบรายงานต่าง ๆ ในระบบงานแผนที่ ในการใช้งานจริงองค์กรปกครองส่วนท้องถิน จะต้องดาวน์โหลดโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทุนทรัพย์สิน (LTAX 3000) นำไปใช้ร่วมกับโปรแกรมประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (LTAX GIS)

การอภิปรายผล

ประเทศไทยได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรูปแบบการจัดเก็บภาษีห้ายาประเทเวชีงภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีการปรับเปลี่ยนมาโดยตลอดแต่เนื่องจากในนโยบายเพิ่มเติมในปัจจุบันที่ให้มีการผลักดันพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นกฎหมายภาษีทรัพย์สินฉบับใหม่ได้นำมาใช้แทนพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งทำให้ภาษีโรงเรือนและที่ดินยังมีข้อบกพร่องหลายประการ กล่าวคือฐานภาษีและอัตราภาษีที่จัดเก็บไม่มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบัน การประเมินภาษีตามกฎหมายภาษีทั้งสองฉบับไม่มีความสอดคล้องกันรวมไปถึงขั้นตอนการดำเนินการและภาระต่อภาษีที่แตกต่างกันทำให้เกิดปัญหาในการจัดเก็บภาษีองค์กรปกครองท้องถิ่นเมื่อรายได้น้อยจากการจัดเก็บภาษี

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างถูกจัดว่าเป็นภาษีชนิดหนึ่งโดยจัดเก็บกับทรัพย์สินเฉพาะอย่างซึ่งคลองระบายน้ำที่ผ่านมาได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขมาโดยตลอดทั้งนี้ในอดีตภาษีที่จัดเก็บบนฐานของทรัพย์สินนั้นมีอยู่ 2 ประเภทกล่าวคือภาษีโรงเรือนและภาษีบำรุงท้องที่ โดยได้มีการเสนอให้มีการยกเลิกหรือปฏิรูปมาโดยตลอดเพื่อให้มีกฎหมายชนิดเดียวกือภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างโดยในเดือนมีนาคม 2562 ได้มีการยกเลิกกฎหมายภาษีทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้นและประกาศให้ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแทนการที่ภาษีดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนของสังคมนั้น ก็เนื่องด้วยกฎหมายดังกล่าวนี้อาจก่อให้เกิดผลกระทบมากการที่มองอ่านใจให้ห้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำให้เสื่อม化ในที่ดิน และการที่ห้องถิ่นมาจัดเก็บเงินก่อเกิดรายได้จากทุกคนในสังคม [ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. 2563]

1) สอดรับกับหลักเรื่องความสามารถในการเสียภาษีคือผู้ที่มีทรัพย์สินมากย่อมแสดงถึงความมั่งคั่งร่ำรวยย่อมต้องมีความสามารถเสียภาษีมากได้

2) สอดรับกับหลักผลประโยชน์เข่นในด้านสาธารณูปโภคการศึกษาเป็นต้นตัวอย่างเช่นคนรวยใน New York มักจะย้ายไปอยู่ประเทศที่มีภาษีที่ดินสูงเพระจะได้รับการศึกษาที่ดีซึ่งส่วนตัวได้ว่าผู้ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการเสียภาษียินดีที่จะจ่ายแต่เวลาหากไม่มีจ่ายก็จะเกิดกรณีที่ว่าพื้นที่ที่เจริญจะมีภาษีสูง ส่วนพื้นที่ที่ไม่เจริญก็จะมีภาษีในอัตราต่ำ นอกจากนี้ยังสอดรับกับนโยบายที่จะพัฒนาประเทศกฎหมายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นกฎหมายใหม่ที่มาแทนกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินและกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ โดยกฎหมายฉบับใหม่มีจุดมุ่งหมายในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และเพิ่มการกระจายอำนาจไปสู่ห้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นผู้จัดเก็บภาษีโดยมีรัฐบาลเป็นผู้ดูแลซึ่งหากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้จริงก็จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้พัฒนาห้องถิ่นในด้านสังคมอื่น ๆ ต่อไป นอกจากนี้การเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังสามารถลดการถือครองที่ดินเพื่อการเก็บกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์อีกด้วย

ในปัจจุบันได้เกิดเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาระบุกเบิกองค์กรเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ และให้บริการข้อมูลสำหรับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศทางแผนที่ GIS และโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินต่าง ๆ ประกอบด้วย ข้อมูลเจ้าของทรัพย์สิน ข้อมูลรายละเอียดแปลงที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ข้อมูลอาคารชุด/ค่อนโดยมีเนียม ข้อมูลป้าย พร้อมประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและออกแบบรายงานหนังสือราชการ ภ.ด.ส.1 ภ.ด.ส.3 และภ.ด.ส.6 - ภ.ด.ส.7 ได้อัตโนมัติจึงสามารถช่วยในการบริหารข้อมูลเชิงพื้นที่ ในด้านการเก็บภาษีฯ พร้อมทั้งนำข้อมูลมาใช้ร่วมกับการตัดสินใจในด้านอื่นได้เป็นอย่างดี ในการร่วมพัฒนาของระบบแผนที่ภาษีนี้ จะนำไปสู่ข้อมูลสารสนเทศในด้านต่าง ๆ พร้อมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่สนับสนุน ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ เพื่อการจัดทำแผนที่ภาษีในการจัดทำแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สินและจัดเก็บรายได้ มีคุณภาพ ความเป็นมืออาชีพ ยกระดับมาตรฐานหน่วยงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การบูรณาชื่อของหน่วยงานใช้ในการวางแผนพัฒนาของประเทศ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่สำคัญของประเทศไทยได้ มาตรการในการส่งเสริมการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์กรบริหารส่วนตำบลพาระยามีแนวทางสำคัญในการพัฒนาสื่อสารสนเทศ ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในสังคมเพิ่มมากขึ้น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. รัฐบาลควรส่งเสริมนโยบายด้านภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้มีความเหมาะสม ขัดเจนอีกขึ้น
2. รัฐบาลควรส่งเสริม กระบวนการในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโฆษณาต่างๆ ให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. นำผลการวิจัยไปพัฒนาต่อยอดงานวิจัยจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรเน้นการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เช่น สภาพแวดล้อมอื่นในด้านโครงสร้างภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สัดส่วนรายได้ต่อค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เป็นต้น
3. การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการศึกษาจากองค์การบริหารส่วนตำบลพะพระยา เป็นองค์การบริหารส่วน ตำบลอื่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
4. ควรศึกษาด้วยตนเอง ที่อาจมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ขอบเขตประชาชน เช่น ด้านพฤติกรรม ด้านสังคม ด้านจิตวิทยา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการสื่อสาร ด้านการบริการ ด้านการมีส่วนร่วม เป็นต้น
5. ควรทำการขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างขึ้น โดยการเพิ่มขอบเขตงานวิจัย ไปยังภาครัฐในกลุ่มอื่นๆ อาทิ ประชาชนในจังหวัดสระแก้ว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำผลงานวิจัยไปศึกษาเปรียบเทียบเพิ่มเติมต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

1. ผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ เจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ ในที่ดิน หรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นทรัพย์สินของรัฐ โดยจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือเป็นนิติบุคคลก็ได้ถ้าไม่เป็น เจ้าของหรือครอบครอง ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอยู่ในวันที่ 1 ม.ค. ของปีหนึ่ง ก็ให้เป็นผู้เสียภาษีสำหรับปี นั้นไป
2. ราคาระเมินทุนทรัพย์ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องชุด ให้เป็นไปตามราคาระเมินทุนทรัพย์ ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่คณะกรรมการ ประจำจังหวัดกำหนดโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการกำหนดราคาระเมินทุนทรัพย์
3. ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีการนำโปรแกรมสำเร็จรูป LTAX ONLINE โปรแกรม สำเร็จรูป LTAX GIS มาใช้ประกอบในการดำเนินการประเมินภาษี เพื่อดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อความ ถูกต้องและแม่นยำ มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กรณีชี้แจง ชุนรัตเวก. (2561). บทความเรียง เรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา ผ่านอินเตอร์เน็ต: กรณีศึกษาอำเภอเมืองและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

กิตตินันท์ กระจางพันธุ. (2565). บทความเรียง เรื่องประสิทธิผลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น: บทเรียนจากต่างประเทศและแนวทางสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

เชารินทร์ กองผา. (2560). การค้นคว้าอิสระ เรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การ บริหารส่วนตำบล ทุ่งขวาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต (การเมือง การปกครอง)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณิชา จันทร์ล้อ. (2561). การค้นคว้าอิสระ เรื่องประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เทศบาลเมืองพิชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

น้ำผึ้ง บุญขา. (2562). บทความเรียง เรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเมืองยะเขิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดยะเขิงเทรา. หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปริชาตร ภูต้องลอม. (2560). วารสารการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าว สู่ศูนย์กลางที่ 2 บูรณาการ งานวิจัย ใช้ความรู้สู่ความยั่งยืน. เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ จัดเก็บภาษีขององค์กรบริหารส่วนตำบล คลองขาม อำเภอทางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์.

รุ่งนภา สันติธรรม. (2561). การภาษีอากร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ ทีพีเอ็น เพรส.

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. (2563). กฎหมายภาษีอากร. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ วิญญุชน.

สุขิน จิตราธรรม. (2561). วิทยานิพนธ์ เรื่องปัญหาการจัดเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน). นิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุพัฒน์จิตร ลาดบัวขาว (2563) วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เรื่อง การคลังท้องถิ่น สภาพปัญหา และแนวทางแก้ไข.

องค์กรบริหารส่วนตำบลพะยอม. ค้นเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2566 จาก https://www.taphrayasao.go.th/contact.php?content_id=24

<http://www.laas.go.th/Default.aspx?menu=67C63DB2-3FC2-4874-8EB7-2DA89A61F5B2>

อำนวย สังข์ช่วย. (2564). บทความเรียง เรื่องปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีตาม พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น. ปีที่ 11 (ฉบับที่ 3).